

Marijampolės baptistų bažnyčios pastorius Pranas Bielevičius: Kiekvieno vyro, turinčio šeimą, iššūkis – būti geru tėvu. Tai yra labai svarbi gyvenimo dalis, kurią Dievas norėtų matyti teisingą, nes nuo jos priklauso kokia bus mūsų vaikų, anūkų pasirinkta gyvenimo realybė.

Vienas svarbiausių tėvo vaidmenų šeimoje – jis turi ieškoti Dievo. Apie tai skaitome Apaštalų darbų 10,1-2: *„Cezarėjoje gyveno vyras, vardu Kornelijus, vadinamosios italų kohortos šimtininkas. Jis buvo dievotas ir drauge su savo namiškiais bijojo Dievo, gausiai šelpdavo žmones ir nuolat meldavosi Dievui“*.

Jeigu kas domitės Senojo ir Naujojo Testamento laikais, atkreipkite dėmesį, kad Senojo Testamento laikais buvo trys kategorijos tikinčiųjų: žydai, prozelitai ir gojai. Gojai buvo tie, kurie buvo dievobaimingi, bet nepriklausė žydų tautai. 1 eilutėje rašoma apie Cezarėjoje gyvenusį vyrą Kornelijų. Kas buvo Cezarėja? Miestas, kuriame gyveno daug į atsargą išėjusių Romos imperijos kareivių. Tas miestas buvo Izraelio žemėje, bet labai romėniškas. Jis buvo svetimas žydų tautai, tačiau ir Cezarėjoje žydai vystė prekybą, savo tautos kultūrą, nešė žmonėms tikėjimo tiesas. Čia kalbama apie vyrą, kuris buvo dievobaimingas. Jis neperžengė ribos, kurią peržengus Kornelijus būtų tapęs prozelitu. Tapti vienu iš gojų, kuris tapo Izraelio dalimi. Žodis „prozelitas“ reiškia „atėjūnas“. Tai yra žmogus, perėjęs į kitą tikybą.

Aš papasakojau jums istorinius faktus, kad suprastumėte, kas toks buvo Kornelijus, nes dauguma galvoja, kad jis buvo eilinis romėnas, kurį Dievas prie savęs patraukė. Bet iš tiesų jis buvo tas žmogus, kuris ieškojo Dievo, tikro, gyvojo Dievo.

Kodėl jis nežengė kito žingsnio, kad susitapatintų su izraelitais? Į šį klausimą mes negalime atsakyti, nes Šventasis Raštas tokio atsakymo neduoda.

2 eilutėje parašytos labai svarbios keturios savybės, kurias būtų gerai turėti kiekvienam vyrui, kiekvienam tėvui.

1. Dievotas. Tai yra žmogus, kuris ieško gyvojo Dievo. Šiandieną mes ne viską suprantame

kas vyksta Izraelyje. Ne visus papročius ir apeigas suprantame, kai skaitome Senąjį Testamentą. Mes nevalgome košerinio maisto, nešvenčiame sabato, bet esame labai panašūs į Kornelijų. Mes nuo jo skiriamės tuo, kad Kornelijus nebuvo pažinęs pačio svarbiausio asmens. Jis tik žinojo apie Kristų, jam buvo daug apie Jį kalbama.

2. Bijo Dievo. Kornelijus buvo ne tik dievotas, bet ir bijojo Dievo, nes suprato, kad nuodėmė gyvenime turi didžiulę įtaką. Tai yra labai svarbi tiesa, kurią kiekvienas turime įsisąmoninti. Nuo to priklauso mūsų, kaip tėvų, kaip šeimos galvų, pasirinkimai, gyvenimo keliai.

3. Pastovi šalpa tų žmonių, kurie gyvena nepritekliuje. To buvo reikalaujama Senojo Testamento laikais iš kiekvieno žydo, ieškančio Dievo, tikinčio Dievu.

Cezarėja buvo turtingas miestas. Karininkai gaudavo gerą algą, o išėję į pensiją, gaudavo gerą pensiją. Kornelijus tikriausiai buvo turtingas žmogus, bet tai neužrakino jo širdies. Jis buvo nuolankus prieš Dievą, šelpdavo kiekvieną, kuriam to reikėjo.

Dar viena įdomi detalė, kad čia nesustojama ir mums Dievas atskleidžia Kornelijaus vidinį gyvenimą. Parodoma, ko turi siekti kiekvienas vyras, nes būtent to Dievas nori.

4. Nuolanki malda. Apie maldą rašoma ir apaštalo Pauliaus laiške Timotiejui. 1 Timotiejui 2,8: „*Taigi trokštu, kad vyrai melstųsi visur, keldami aukštyn šventas rankas, be pykčio ir abejonių*“.

Kada ne tik girdime Dievo žodį, bet ir patys Jam atnešame savo poreikius, suprantame savo silpnumą, leidžiame Dievui reguliuoti mūsų gyvenimą, tai yra labai svarbu. Dažnai mes tai pamirštame.

Kada Kornelijus ieško Dievo, Dievas leidžiasi surandamas. Kornelijus negyveno tuo metu, kai Dievas kalbėjo žmonėms per ypatingus pasiuntinius, bet Dievas pas jį atsiuntė angelą. Apie tai skaitome Apaštalo darbų 10,3: „*Kartą, apie devintą valandą, jis regėjime aiškiai išvydo pas jį ateinantį Dievo angelą, kuris jam tarė: „Kornelijau*!“

Tačiau pačią svarbiausią žinią Dievas Kornelijui paskelbė apaštalo Petro lūpomis, matydamas jo širdį, jo nusistatymą, žinodamas, ko Kornelijus iš tikrųjų ieško.

Turėtume melstis už kiekvieno mūsų tėvus, senelius, brolius, draugus, pažįstamus, kurie mums brangūs, o ypač už tuos, kurie turi vaikų, kad jie ieškotų Dievo. To labai trūksta mūsų visuomenėje, nes nuo šeimos galvos priklauso, kaip gyvena visuomenė, kokia vaikų ateitis. Vyras šeimoje yra vadovas, nors kartais juokaujama, jog žmona yra kaklas, o vyras – galva, bet kaklas pasuka galvą, ten, kur reikia kaklui. Tačiau ramybė šeimoje ir daugelis kitų dalykų priklauso nuo vyro. Šiandien dauguma vyrų neieško Dievo, nesimeldžia Dievui, nebijo Dievo, o ką jau kalbėti apie pasiaukojimą.

Todėl noriu jus padražinti ir paraginti, jeigu dar to nedarėte, tai nuo šios dienos pradėkite melstis už savo tėvus, už savo sūnus, kurie jau augina vaikus, už anūkus, kurie gal ateityje taip pat bus tėvai. Mums Dievas yra pažadėjęs, jeigu melsimės pagal Jo valią, tai Dievas atsakys. Viena iš sąlygų – kiekvienas vyras turi ieškoti Dievo, nes tik tada jis bus geras vyras.

Kita labai svarbi tiesa, **ką tėvas turi daryti – rūpintis šeima**. Tai apima visas gyvenimo sritis: nuo aprūpinimo iki dvasinių dalykų. Tai nėra lengva užduotis. Daug vyrų to nedaro, nes nemoka. Jie nematė pavyzdžio. Mano tėtis, kaip ir jūsų tėvai vakarus leisdavo arba darbe, arba su draugais, nes jie nemokėjo elgtis kitaip. Juk jie buvo užaugę po karo. Jie neturėjo tėvų. Vienas kitas gyveno pilnoje šeimoje. Dauguma jų gyveno su vienišom mamom. Jie nežinojo, koks turi būti tėvas.

1 Korintiečiams 11,3.7: *„Noriu, kad žinotumėte, jog kiekvieno vyro galva yra Kristus, moters galva – vyras, o Kristaus galva – Dievas.“ „Vyrui nereikia gauti galvos, nes jis yra Dievo atvaizdas ir šlovė. O moteris yra vyro šlovė“.*

Vyras yra Dievo atvaizdas ir šlovė. Ar taip yra? Taip nėra tol, kol tėtis neieško Dievo. Kai žmogus nebijo Dievo, tai jis nebijo ir nuodėmės, nebijo tos įtakos, kurią daro nuodėmė. Jis neieško Dievo artybės, neieško Jo valios, todėl yra labai sunku.

Trečias dalykas: **vyras pastoviai turi investuoti į kitus, o ne į save**. Šiandien daug šeimų yra

nelaimingos dėl tos priežasties, jog tarp vyro ir žmonos nėra vienybės. Jie gyvena lyg atskirus gyvenimus. Atskirai vienas nuo kito leidžia laisvalaikį, tvarko savo finansus, atskiri tikslai. Šį sąrašą galima vardinti labai ilgai. Kiekvienas žmogus yra savanaudis ir investuoti į kitus nėra lengva.

Aš kartais prisipažįstu Dievui: „Dieve, aš jau pavargau būti visiems geras.“ O Dievas atsako: „Pakelk savo nusilpusias rankas, ištiesk kojas ir eik pirmyn. Tai yra tavo pašaukimas.

Mūsų dangiškasis Tėvas rūpinasi kiekvienu. Jis pažadėjo, kad mes visą laiką turėsime duonos, turėsime rūbų, turėsime kur galvą priglauti.

Pirmiausia vyras investuoja į savo žmoną, nes dažniausiai **vaikai tėtį myli tiek, kiek jis myli jų mamą.** Tokia yra tiesa. Kai vyras myli savo žmoną, jos neskriaudžia, tai ir vaikai myli tėvą, gerbia jį. Labai svarbu tėvui save investuoti į vaikus, į bažnyčią, į visuomenę, kurioje gyvename.

Dažnai šios eilutės, kurias dabar paskaitysime, skiriamos pastoriams, bet visi vyrai ir tėvai turi siekti tų savybių, kurios išvardintos. 1 Timotiejui 3,2-4: *„O vyskupas privalo būti nepeiktinas, vienos žmonos vyras, santūrus, protingas, padorus, svetingas, sugebantis mokyti; ne girtuoklis, ne kivirčius, ne geidžiantis nešvaraus pelno, bet švelnus, nemėgstantis vaidytis, negodus pinigų, geras savo namų šeimininkas, turintis klusnius ir tikrai dorus vaikus.“* Nekalbama, kad visi būtų mokytojai ar pastoriai.

Investuoti į kitus asmenis gali tik tuomet, kai pats kažką turi. Kiekvienas vyras ir tėvas visada turi būti pasiruošęs mokytis.

Kartais savo asmeniniame gyvenime to neįvertiname. Ar viską mokame daryti? Ne, bet mokymės. Kai buvome maži vaikai, mokėmės kalbėti ir vaikščioti. Paaugęėjome į mokyklą. Vėliau suaugome ir susituokėme. Dabar auginame vaikus. Viskas gyvenime nuolat keičiasi. Bėda ta, kad žmogus norėtų gyventi be permainų, bet Dievas taip sutvarkė mūsų gyvenimą, kad niekada nebūname toje pačioje būsenoje. Pastoviai keičiasi mūsų fizinė sveikata, pajėgumai, mūsų amžius. Dar kartą paskaitykime 1 Timotiejui 3,2-4. Vyras turi prisiimti atsakomybę.

1. Nepeiktinas. Tai yra žmogus, kuris saugosi nuodėmės ir šalina trūkumus, kurie yra asmeniniame gyvenime. Visi turime ydų. Jas reikia pakeisti. Turime polinkį viską daryti dėl savęs. Nerasite nė vieno tobulo vadovo, bet jis turi siekti būti nepeiktinas.

2. Ištikimas savo žmonai. Mūsų visuomenėje likti ištikimu žmonai nėra lengva. Labai svarbu būti ištikimam tam asmeniui, kuriam įsipareigojome, nes nuo to priklausys, kiek mes būsime įsipareigoję visur kitur. Kažkas yra pasakęs, kad mūsų ištikimybė tikslams, siekiams arba įsipareigojimams mūsų gyvenime, prasideda šeimose. Jeigu mes esame ištikimi savo namiškiams, būsime ištikimi ir kitiems žmonėms. Labai liūdna, bet neištikimybė gali pasireikšti įvairiai. Nebūtinai reikia paleistuvauti. Kartais tiesiog su žmona nepraleidžiame kartu laiko, su vaikais.

3. Santūrus. Vyras turi save kontroliuoti, susitvardyti.

4. Protingas. Kaip žmogus gali būti protingas, jeigu jis nesimoko? Reikia nuolat mokytis. Tai nėra lengva užduotis, nes mes nemėgstame mokytis, bet to reikėtų siekti.

5. Siekiantis išminties. Išminties semiamės iš Dievo žodžio.

6. Besilaikantis elgesio standartų. Mums kartais reikėtų pasimokyti elgesio standartų, pagarbos. To reikia kitiems žmonėms. Vėliau jie taip pat išmoks gero elgesio.

7. Puoselėti svetingumą. Paprastai namuose nuo vyro priklauso, kiek ir kada svečių lankosi. Ar vyras palankiai žiūri į tai, kad žmona parsiveda drauges. Ar jam nepatinka, kai ją aplanko draugės, o ką jau kalbėti apie vaikų draugus. Tenka susidurti su atvejais, kai vyrams nepatinka žmonos draugės, bet vyras turi rūpintis ne tik savo interesais, bet ir būti svetingas. Taip jis parodo, kad rūpinasi kitais. Bibliją sako, kad kai kada mes galime ir angelus priimti. Nepaaiškinama kaip jie atrodo.

8. Sugebantis mokytis. Žmogus nuolat besidalijantis savo žiniomis ir padedantis tomis žiniomis. Mūsų visuomenėje daroma priešingai. Jeigu kas nors ką nors žino, tai laikoma paslapyje ir neperduodama kitiems. Ne viską reikia pasakyti, bet turime dalintis su kitais žiniomis. Rašte

rašoma, kad vyresnės moterys turi jaunas pamokyti, kaip šeimoje reikėtų elgtis. Ir vyrai turėtų padėti jauniems vyrams padėti būti gerais vyrais ir tėvais. Jie gali papasakoti apie savo klaidas.

9. Švelnus. Mūsų visuomenėje labai trūksta švelnių vyrų. Apie vyrą įpratę mąstyti kaip apie besinaudojantį kumščiais, kaip apie grubų, griežtą. Į vieną darželį priėmė dirbti auklėtoją vyrą. Daugelis vaikų norėjo būti jo grupėje, nes jie nesulaukdavo dėmesio iš savo tėvelių.

Būkime švelnūs savo žmonai, vaikams, aplinkiniams.

10. Nesipyksta su kitais. Raštas sako, kad turime gyventi su kitais taikiai.

11. Nėra godus. Tai yra labai svarbi savybė, nes daugumą vyrų pagrobė godumas: būti turtingam, turėti daug pinigų, daug daiktų. Daugelis vyrų yra nelaimingi. Kartais, kai numiršta sutuoktinė, vaikai užauga, senatvėje jie būna vieniši, nes visą gyvenimą tik siekė savo tikslų.

Saugokime savo širdį nuo godumo. Iš kur kyla godumas? Mes savo gyvenimą sutelkiame ne ten, į kur reikėtų jį sutelkti.

12. Gerai tvarkosi savo namuose. Anuo metu žmonės turėjo gyvulių, dirbamos žemės. Gyvenimas nebuvo toks paprastas ir lengvas, koks yra mūsų laikais. Šiandien atsuki čiaupą ir bėga šaltas ar karštas vanduo. Turime kanalizaciją. Senojo Testamento laikais, jei žmogus bankrutuodavo, pasekmės būdavo labai skaidžios. Tekdavo vaikus, sutuoktinę ar save patį parduoti į vergovę, kad atiduotų skolas.

13. Auklėja savo vaikus. Tai yra labai svarbi sritis. Visą šią savaitę ir Lietuvos prezidentė D.Grybauskaitė, ir politikai daug kalbėjo apie šeimos vaidmenį vaikų auklėjime. Labai džiaugiuosi, kad apie tai kalbama, nes už savo vaikus atsakinga šeima. Kas vaikus išmoks švelnumo, taupumo? To išmokti galima tik šeimoje.

Matome, kad vyrui, tėvui iššūkių prisiimti atsakomybę šeimoje, bažnyčioje, visuomenėje yra

labai daug.

Melskitės už savo tėvus, vyrus, kad jie nebėgtų nuo šių įsipareigojimų. Kadangi jie nematė pavyzdžio, tai priimti visus šiuos įsipareigojimus nėra lengva. Ar matėte žmogų, kuris nežinomu keliu eitų labai drąsiai? Nemačiau.

Net ir patyrę nariai, kada neria nežinomoje vietoje, visada prisiriša virve, kad kiti galėtų juos ištraukti, jeigu kiltų pavojus.

Kiek laiko gyvenime tėvai būna tėvais? Kažkas pasakė: „Iki paskutinio savo atodūσιο.“ Jeigu priimti šias atsakomybes būtų labai paprasta, tai šiandieną visi vyrai vaikščiotų su Dievu, būtų švelnūs, ištikimi.

Pats sunkiausias dalykas – pergalėti save patį, nes dabartinėje visuomenėje, kai sakoma, kad vyras yra šeimos galva, suprantama, jog viskas pajungta jam. Bet, skaitydami Bibliją, matome, kad yra priešingai: vyras pajungtas visiems kitiems. Reikia pakeisti savo mąstymą.

2011-06-05, Marijampolė